

СВОБОДА

LIBERTY

ЖУРНАЛЪ ДЛЯ РУССКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ И ОРГАНЪ „РУССКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА“.

РѢКЪ IV.

Шамокінъ, Па. Четвергъ 6-го Лютого 1896.

Число 6.

Календарь.

6	Ч.	Григорій Богослова
7	Н.	Ксенофонта, Теодора
8	С.	Юлиана Злат. (уб. злодѣи)
9	И.	МЯСОУСТНА. Ефрема
10	Н.	Игнатія Богов. Романа
11	В.	ТРЕХЪ СВЯТИТЕЛЬВЪ
12	С.	Кира и Юлиана безсребр.

Звѣсть.

Вѣдь Редакціи. — Справа „Созва“ — Вступна статья. — Письмо вѣдь Превос. Епископа зъ С. Франциско. — Вѣсти зъ Америки. — Вѣсти зъ краю. — Переглядъ политичный. — Новинки. — Помертвѣніи Вѣсти. — Справа робитнич. — Де-мо цѣлзаво. — Вѣщани. — Смѣхъ и Правда. — Фейлетонъ: Равекъ яблоко и Язъ мь разъ Найвѣстѣйшого Пана вѣтали. — Три, якъ рѣднѣ Братъ. — Оголошеня.

Вѣдь Редакціи.

Вже навѣтъ наші люди добре знаютъ, що въ Америцѣ годъ що купити, або продати безъ агента. Найдѣлше то знаютъ наші бизнесѣсты. Для-того хотѣли-бы и мы мати оныхъ агентѣвъ, щобъ були посе рѣдниками мѣжъ Редакцією „Свободы“, а нашими людьми — охочий до читаня. Не богато працѣ вымагае ся вѣдь агента „Свободы“. При кождой оказии заговорита до людей, що „Свобода“ есть наша руска газета, которую варто читати, конити на рѣкъ 25 а ядреса до нас: 144 S. Franklin Str. Shamokin, Pa. Мы каждому нашему агенту будемо давати ещѣ кнжичку цѣкавъ зъ краю. Ану хлопцѣ рускѣ, напишѣтъ до насъ, що хочете бути агентами своего власного руского дѣла. Не велику Вамъ заплату даемо, але народъ колисъ запише въ своей исторіи, запише въ своимъ сердцѣ, що вы булите розсудниками просвѣты на земли американской.

Звертаемо увагу Ч. Братству Пр. Дѣвы Маріи въ Wilkes-Barre, Pa., якъ та-

кожъ О. Протоереу А. Товту, що спрана залеглости \$42.00 а вглядно, якъ подписанный Выдѣль Братства оповѣщае \$38.00 для касы „Союза“ — належить не до насъ, але до „Союза“ — для-того по информации просимо удатись до Выдѣлу „Союза“.

Редакція „Свободы“

СПРАВЫ „СОЮЗА“.

Приступили слѣдуючій новій

ЦЕЛМЕЛ:

MT. CARMEL, PA.

Число въ гол. книжѣ:

1.	Лещинскій Вань	297
2.	Славикъ Стефанъ	298
3.	Сова Илько	298
OLYRHANT, PA.		
4.	Зелемъ Оефъ	299
5.	Зелемъ Антоніна	299
6.	Кыцакъ Василь	300
SHAMOKIN, PA.		
7.	Бачинскій Михаилъ	
8.	Фекула Мых.	
9.	Пейко Йосифъ	
10.	Поломчакъ Иванъ	
11.	Лабовекій Мых.	
12.	Ференцъ Максимъ	
13.	Ревильякъ Василь	
14.	Полнякъ Никита	
15.	Снуцакъ Иванъ	
AUDENRIED, PA.		
17.	Ярошь Стефанъ	300
18.	Ельчъ Федоръ (молод.)	301

Несторъ Дмитровъ

секретарь.

ПОКВѢТОВАНЬЕ.

Симъ посвѣдаю, що дня 24. сѣчня с. р. одержаламъ вѣдь О. Нестора Дмитрова, секретаря „Союза“ \$250.00 яко посмертне по бл. п. Мых. Вакошь.

Mt. Carmel, Pa. 24. сѣчня 96.

Анна Янкачки.

При свидѣлахъ: О. Иванъ Арданъ Гр. Гукъ.

Шамокінъ 6. Лютого.

Объ палаты Сполученыхъ Державъ повночнои Америки, высша и низша такъ званій: палата послѣвъ и сенатъ обрадуютъ вже другій мѣсяць. Мы вже згадали про дивачий внесеня кѣлькохъ сенаторѣвъ взглядомъ заострѣния иммиграціи, а нынѣ хтѣлибы мы придивити ся складови одной палаты и другои, щобъ знати на будуче, що можъ сподѣвати ся вѣдь тыхъ законодавчихъ тѣлъ.

Палата послѣвъ складася зъ людей жавѣйшихъ, молодшихъ; переважну часть становлять адвокаты, тай и ухвалы ихъ носятъ на собѣ пятно яснѣйше, поступѣйше. Сенатъ складають загално капиталисты зъ глубокими кишнями, котрѣ умѣли добре походити въ часѣ своего выбора. Та не диво, що тай паны лобовѣ доло своихъ дѣлъ, прецѣ они хотѣли-бы вынагородити собѣ за выкиненый грѣхъ при выборахъ и забезпечити свою золоту егизистенцію на будуче. Американскій газеты, подаючи справозданя зъ обрадъ сенату, критикуютъ остроходъ нарядъ не щадячи досадныхъ епитетѣвъ и са-моу Клевляндови, котрый стоить въ звязи зъ великими капиталистами въ Америцѣ, а зъ агентами Ротшильда въ Европѣ. Филadelphian Gazette — такъ характеризуетъ сенатъ: „Повный сенатъ числитъ днесъ 90 членѣвъ, одже близько два разы столько, якъ передъ 60 роками, а о одну третю часть больше, якъ передъ выбухомъ войны

домови. Але о сколько сенатъ взрѣсь числомъ, о столько

ослабъ силою моральною, ослабъ характерами и силою продуктивною. Для-того стоить дуже низко въ опинѣ публичной. Вѣдь догнхъ лѣтъ не выступавъ сенатъ зъ такими консервативными, ретроградными внесенными, якъ нынѣ. Валюта срѣбна, проекты заострѣния иммиграціи, проекты дуже дивачий, доказуютъ, якъ сенатъ низко морально стоить. Колѣбъ шукати за причинами того, легко можъ знати, беручи на увагу людей, котрѣ въ складѣ сенату входятъ. Сенаторъ S. Brice зъ Ohio, Smith зъ New Jersey и Elkins зъ West Virginia гавдаливали тыми годностями, якъ товаромъ. Найгоршій элементъ ввошли до сенату зъ Вестѣвъ. Статьи на Вестѣхъ мають дуже нечисленну людность, дуже ограничена тамъ, дже вѣщани, тай и такихъ сенаторѣвъ становить 2/3 части всѣхъ голосѣвъ. Такожъ до причинъ, котрѣ въ той способѣ лухи элементъ и сенату впроваджуютъ, можъ и ту почислати, що лѣпшій элементъ, якъ Sherman, Morrill и Hawley не ввошли ся на вѣдвату, щобъ здемасковати демагогѣвъ.

Выходячи зѣ старой за-сады: „Америка для американѣвъ“ — предложено много проектѣвъ, щобъ ограничити иммиграцію. Загада самъ не выдержитъ наименьшой критики, бо щобъ посла я не справедливо поступати, треба-бы всѣхъ бѣлыхъ вывести до Европы, а тубильцямъ-Индіанцамъ са-мы полипити Америку. Тымчасомъ дѣе ся иначе. Индіанѣвъ засудили апостола волѣ и свободы на цѣлковитѣ вымерте. Розгнугли надъ ними станъ облоги, а недавно ухвалено законъ, що супружества мѣшаний:

бѣлыхъ зъ чорными острозабороняе ся. Такого расового антагонизму годъ нынѣ вже и въ Европѣ подыбати! Хтожь уважае себе правдивымъ американцемъ? Англікъ и Айришь. И она то головно намагаютъ ся ограничити и дуже заострити иммиграцію народѣвъ европейскихъ до Америки.

Слѣдуючій заострѣния суть нынѣ правосильный: Не допускае ся до Америки слѣдуючихъ особѣ:

- 1) Хищцѣвъ
- 2) Идиѣтовъ
- 3) Хорыхъ умыслово
- 4) Желѣбковѣвъ, котрѣ-бы мали стати тягаромъ для суспѣльности.
- 5) Збродняровѣвъ
- 6) Полигамистѣвъ (тыхъ, що мають больше жѣнокъ)
- 7) Субвенционированныхъ вандровниковѣвъ
- 8) Роботниковѣвъ за контрактомъ
- 9) Дѣвчатъ, котрыхъ импортуютъ въ не-моральныхъ цѣляхъ
- 10) Всѣхъ особѣ, въ вѣцѣ 14 до 60 р., котрѣ не знаютъ въ своей матерной мовѣ нѣ читати, нѣ писати.

Послѣдняя точка мае прѣйти доперва подѣ ухвалу сенату и она може дуже некорыстно вилынути на иммиграцію нашихъ людей, а также на въ Галицийскій 7500 авальфаетѣвъ. Ровножь потерпятъ ту Поляки, Россіяне, Италійцѣ и Угры.

Що конгрѣсъ зрѣбитъ — нынѣ еще не знати, однакъ припускаютъ, що конгрѣсъ ухвалитъ той проектъ, щобъ въ допустити гостей зъ Азии и Сиріи, а зъ вѣдтамъ сподѣвають ся великого числа иммигрантѣвъ.

Вѣдь Превос. Епископа Николая одержали мы слѣдуючѣе письмо, съ просьбою о помѣщенѣ:

Въ редакцію „Свободы“. Покорѣйше прошу Редакцію сообщити своимъ

читателямъ, что Православная Миссія въ Америкѣ, находящаяся подѣ моимъ управлениемъ, никогда никакихъ нечестныхъ средствъ къ обращенію рузינוвъ унятовъ не предпринимала и не предпринимаетъ, — никакихъ „вандривнихъ апостоловъ“ не имѣла и не имѣетъ, — никакихъ **обѣщанокъ** не давала и не даетъ; принимала же въ лоно Православной Церкви, послѣ неоднократныхъ испытаній желавшихъ присоединиться къ Православной Церкви, — и только по убѣжденіи въ искренности приносимаго исповѣданія вѣры — присоединяла ихъ къ своей Церкви. Всѣмъ присоединяемымъ къ Православию, наша Миссія, кромѣ благожелательности заботѣ о спасеніи ихъ душъ, а также и разнаго рода благотворительности, — ничего другого не дѣлала и не дѣлаетъ. И впрѣдъ наша миссія не отказывается принимать приходящихъ къ ней, не только тѣхъ, которые будутъ сознательно это дѣлать, а вмѣстѣ съ тѣмъ докажутъ безкорыстие въ своемъ верномъ помыслѣ. Отвергать же приходящихъ къ намъ, а равнымъ образомъ, не разъяснять **сущности Православия** и заблужденій **напизма**, къ которому привела и приводитъ несчастныхъ единоплеменниковъ нашихъ, — такъ называемая „Унія“, — не можемъ, ибо это будетъ противво исповѣдуемой нами истинѣ, а точно также и братолюбію. Отторгнутыхъ отъ нѣдръ своей матери — Православной Церкви — чады, **лестію и насильствѣмъ**, — мы хотимъ снова возвратити къ своей матери **только любовью и истинною**

— безъ принужденій, обманна и насилья. **Этого требуетъ достоинство нашей Церкви.**

Отъ души радуясь стремленію „Соединенія“ и „Союза“ сохранить свою народность и свой обрядъ въ Америкѣ въ чистотѣ и неприкосновенности, я молю Бога, чтобы съ этимъ вмѣстѣ прекратилось и разномыслие между братьями по крови — и въ дѣлахъ вѣры и чтобы **всѣ русскіе**, безъ различія наименованія, — едиными усты и единымъ сердцемъ славили Отца и Сына и Св. Духа, — Троицу единосущную и нераздѣльную. — **Аминь.**

Смиранный **Николай**, епископъ милостіви Епископъ Алашкнскій и Аляскнскій.

1896 г. 10. 22. января Т. С. Франциско.

Подаючи дословно заявлене Превос. Епископа Николая, мы хочемо вѣрити, что Ихъ Превосвященство не знае про способы, якихъ užívajúть агенты, щобъ стягнути нашихъ людей до такъ званой шизматичной церкви, а може про самыхъ агентѣвъ, котрыхъ мы маемо подѣ рукою доказъ въ якій способъ тѣ агенты выповняють ту идею, яку поставивъ Превос. Епископъ Николай въ своемъ, повышшомъ заявленію. Миссія православия, въ якій че-будъ способъ перепроваджувана шкодитъ нашему рускому дѣлу въ Америцѣ. Агітанти религійна на амер. грунтѣ впроваджуе розгорячене умѣвъ и въ высокой степени шкодитъ розвоєви культурному и экономичному нашему народа. Для того мы нотовали и будемо нотовати всякѣ надѣ-ужити, якѣ бы дѣяли ся, чи зѣ стороны православия, чи вѣдь якои иншой секты религіинои.

(Продовжене на другой сторѣнь.)

РАЙСКЕ ЯБЛОКО. *)

Написавъ Орестъ Берещанинъ.

Въ старѣй, зѣ всѣхъ сторѣнь подивранѣй хатнѣвъ за селомъ лежать на постели стара жѣнка а побѣчь неи хора мала внучка. Дитина неспокойно кидаетъ ся у снѣ, а стара що-хвила накрываетъ сухой рученята и нѣжки слаби дѣвчинки подертою, зрѣбною плахтою...

По хвилѣ заснула дѣвчинка супокѣйно, а стара жѣнка, похилившись надъ змарѣлымъ личкомъ внучки, промовила сумнымъ, дрожащимъ голосомъ:

— Все бы ще наилучше было для тебе, моя дитинко любя, якъ бы тебе — Боже прости менѣ грѣха! — Исусъ до себе покликавъ. Батько твой ще позаторѣкъ выбравъ ся за море шукати тамъ красной долѣ, та навѣтъ не доѣхавъ, по дорожѣ захорувавъ и трупа кинули рыбамъ въ море. Недовою по нѣмъ и мати твою зъ туги, горя и нужды осиротила тебе... Лишлася я одна, стара, безпомѣчна жѣбрачка — и доки ще здорова була, то тымъ лице, що у добрыхъ людей выпросила, себе и тебе якошь зѣ дня на день проживала. Але що буде зѣ тобою, моя дитинко, якъ мене не стане? хто тогда тебе догляне, тебе накормятъ?

кто тобѣ бѣлу сорочку надѣне, голову змые и волосе розчешетъ? — Велика, довго здержувана слѣзою покотилася по старѣмъ, зморщенѣмъ лицу бабы и упала просто на розлалене личко хорои внучки.

Рнучка пробудилася.

— Бабо, бабо! де вы?

— Я ось тутъ, дитинко, тутъ коло тебе... А що, лѣкше тобѣ?

— Охъ, якъ ту темно, бабо! засвѣтътъ бо кагапецъ.

— Та я бы засвѣтила, дитинко, коли-жь зѣ постелѣ поднестись не могу... руки и ноги зѣ зимна закостевѣли...

Внучка вытягнула дробну ручку зѣ подѣ плахты, взяла бабу за одну руку, притягнула еи близне де себе и тихимъ, таемничнымъ голосомъ почала говорити:

— Бабо, бабо! менѣ снило ся щось такъ красное, що я вамъ и сказати не могу. Менѣ прѣснило ся, що я была въ раю. Послушайте, що я тамъ бачила! Приснило ся менѣ напередъ, що до мене прѣйшовъ хлопчикъ маленький, такій бѣлый, бѣлый, ще бѣлѣйшій якъ у нашего пань-отца, — волося мавъ золоте, довге, на плечехъ двое маленькыхъ крылецъ якъ снѣгъ бѣлыхъ, и разъ у разъ трѣпотавъ нимъ, нѣбы дѣе дуже летѣти хотѣвъ. Вѣтъ, ставъ говорити до мене такъ: „Якъ будемо моя дѣвка, —

— Встанъ мала, встанъ! ходи зо мною! Я тебе заведу, де ты нѣколи ще не була... я тобѣ покажу щось такъ красное, якого ты нѣколи ще не бачила — и сказавши се, взявъ мене поволѣ за руку и выпровадивъ геть зѣ хаты.

На дворѣ было такъ студено, що я стала дрожать на цѣломъ тѣлѣ, а хлопчикъ, побачивши се, пригорнувъ мене до себе и закинувъ на мене свою доугу, бѣлу одежу, що зѣ плечей спадала ему ажъ до ногъ. Менѣ зробило ся наразъ такъ мило и любо, а зарозомъ такъ солодко и безопасно, що я бы зѣ тымъ хлопчикомъ была летѣла не знати куда и якъ далеко. Летимо, летимо — ажъ бачу зѣ далека богато свѣтла и оно ясно освѣчувало намъ дорогу.

— Що се е? что то за мѣсто? — пытаю я хлопчика, — то певно лѣхтариѣ, що такъ ясно свѣтятъ...

Хлопчикъ усмѣхнувъ ся и каже:

— Се не лѣхтариѣ... се тотѣ звѣзды, что ты ихъ усе бачила.

Я засоромилася, что того не знала, и вже не пытала больше нѣчого. Недово и прилетѣли мы передъ вѣщакъ, золѣный дверѣвъ зѣ малымъ, круглымъ вѣконцемъ. Хлопчикъ запукавъ три разы — небавомъ вѣдчинилось вѣконце и св. Петро, тѣмъ самѣбѣйшій, якъ его на образкахъ малюють, запн-

тавъ ласкаво: хто тамъ такъ позно пукае до дверей райскихъ?

— То я, св. Петре! — вѣдповѣвъ хлопчикъ, — вѣдчиняйте лишь скоро, бо на дворѣ студѣнь велика...

— Ага, се ты Николака... але кого то ты ведешь съ собою?

— Та се Анничка, дочечка бѣдно-го Юря, что то на мори померъ, плывучи до Бразилии...

Св. Петро вѣдчинивъ скоро ворота, а коли я переходила по-при него, поглядивъ мене ласкаво по лицу и поцѣлувавъ въ голову... Мы увѣйшли въ величезный садъ. Деревя тамъ такѣ великѣ и грубы, якихъ я ще не бачила, а всюда на нихъ садовины стѣлько, що гадузя ажъ повыгивалась и конары всюда поподпираний грубыми палаями. Чимъ дальше мы йшли тымъ садомъ, тымъ больша ясность била намъ въ лице. Деревя такъ ясно свѣтили ся, що я думала, нѣбы тамъ дѣе далеко страшно муситъ горѣти, коли ажъ тутъ вѣдбываеъ така ясность. Я не могла довше дивитись и прижмурила очѣ. Въ томъ ухопивъ мене хтосъ на руки и такъ любо и сердечно по-чавъ мене пестити и цѣлувати, що я зачудована розтворила очѣ и побачила... ану, згадайте, бабо, кого? Мою матусю! Она такъ дуже утѣшила ся, что-разу и слова не могла промовити и ажъ по хвилѣ сказала до мене, — Я знала, моя прѣдѣлка, что ты скоро прѣдѣшь за мною... тажъ я такъ дуже банувала за тобою! — и взяла мене за руку та попровела дальше въ садъ.

Вконци прѣйшли мы до великой палаты, зѣ богато золотыми вежами и зѣ богато покоями. Въ покояхъ всюда бльщало се саме золотое и всюда сила свѣчѣокъ цѣо найкраснѣйшихъ свѣтлою ся по стѣнахъ. А вже наяснѣйше и найкрасше було въ одномъ дуже великомъ покою, де на высокомъ золотомъ креселѣ сидѣвъ самъ Исусъ Христосъ, а на право вѣдъ него Пречиста Матѣнка. Богато ангелѣвъ маленькихъ, всѣ въ бѣлыхъ якъ снѣгъ одежахъ кружляли навколо престола святого, и всѣ они такъ красно свѣтали „Богъ Прѣдѣвчннй“, что такъ анѣ у крилѣвъ въ церквѣ, анѣ дѣти въ школѣ засвѣвати не годнѣ... Мама моя казала менѣйти и поцѣлувати Исуса и Матѣнку Богу въ обѣ ручки. Я такъ трясла ся на цѣломъ тѣлѣ, що и крокомъ не могла напередъ поступитись. Тогда той самъ хлопчикъ, что мене привѣвъ, подпровадивъ мене передъ Исуса та и самъ приклякъ на колѣна и ждавъ тиховько, ажъ Исусъ промовивъ. Христосъ, побачивши насъ, кивнувъ до мене головою такъ любо, що я ажъ усмѣхнула ся зѣ радости и вже смѣло подошла до Него и поцѣлу-

*) Передавъ зѣ „Дѣла“

SVOBODA (LIBERTY) Weekly Paper

The only Russian political Newspaper published in this Country; circulating in all parts of the United States and Canada, wherever the Russian language is spoken.

Published at 144, South Franklin str; Shamokin, Pa. of each week by the Svoboda Publishing Co.

ADVERTISING RATES: One inch per annum...\$ 10.00 Six months. .. 6.00

All communications should be addressed to: Svoboda Printing Office

144 S. Franklin, str, Shamokin, Pa.

Предплата річна .....2.00 До старого краю..... 3.00

Всі дописи в гроші просять вислати під адресу: To "Svoboda" Printing Office

144 S. Franklin, str, Shamokin, Pa.

Наша газета виходить щотижня в Четверг.

Entered the post office at Shamokin, Pa. as second class mail matter.

Mr. Gr. Chylak Olyphant Pa.

И уведомити секретаря під адресу.

Rev. Nestor Dmytriv Mt. Carmel, Pa. P. O. Box. 599.

Друкарня "Свободы" виводить дуже точно, скоро і дешево всякі рѣчи, як: тікети на бал, выгравки; статута для Братства; вѣдзвы, листы и вь загалѣ всякі рѣчи входячі вь круг дѣлани друкарнѣ, вь мовах: руской, польской и словацкой.

(Продовжене від сторони першої.) На тематъ зблудженія — мы писати не будемо, але зачекаемо, ажъ появить ся у насъ чисто церковна ча-сопись. Однакъ же и вь напой „Свободѣ“ заявляемо Ихъ Превосвященству, що мы тотѣ „несчастній еди-номышленникъ“, съ честію боронити будемо нашою вѣ-ры и на вѣру другихъ по-сягати не будемо — якъ се певно вь Америцѣ розумно зробили бы неуніати — если-бы вь дѣла вѣры дру-гихъ не мѣшалися и догма-товъ вь свѣтѣ бізнесу не силували ся рѣшати.

Редакция „Свободы“

ВѢСТИ ЗЪ АМЕРИКИ.

Допись зъ Elmira, N. Y.

Прощу Чест. Редакцію „Свободы“ о удѣлене троха мѣсяца для помѣщеня тыхъ рядковъ вь своей газетѣ. О насъ ту жиють Рущинахъ мало и хто знае, бо и правда мало насъ ту есть, и не вѣдь давного часу розпочавъ ся межы нами який-такій рухъ. Не богато насъ есть, однакъ и тотя горстка потрапила ся зорганізовати вь одну купку. Заходами нашими выстави-лисьмо собѣ церковъ, котру посвятили намъ Всеч. О. Констанзанчъ зъ Шамокинъ, Па., дня 2. Грудня минуваго року и завязалисьмо собѣ Братство св. Арх. Михаила, числяче те-перь 20 членовъ, котрі на-лежать до нашего „Союза“.

Будова церкви досять легка намъ пошла, бо грунтъ досталечмо дармо вѣдь Industrial Grounds Comp. а на будову по части выкопича-лимо свои ляде грошѣ, а по части вспомогли насъ складками нашй братья по околлицяхъ, за що имъ щирю подяку на сѣмъ мѣсяци скла-даемо. Довгъ цѣльнй, котрый маемо за дерево на церковь заплатити, выноситъ всего до 700 долларовъ. — Однакъ нашъ бѣднй Русинъ, вже здасеъ зъ роду таке мае щасте, що и на простой дорозѣ бѣда чепить ся его. Ось такъ и намъ повело ся. Церковь нашу будовавъ намъ славнй, такъ вже давнѣйше названй „еру-салимскій архитектъ“, Ни-колай Стефинякъ, або якъ вѣнь самъ себе называе Ни-колай, або якъ хто хоче то и Михаилъ Стефанскій зъ

Buffalo, N. Y. — Знають его дуже добре — бо якже-жъ не знати, якъ добре за скору сала горячого налявѣ? — и люде вь Excelsior, Pa., Shamokin, Pa. и вь Mt. Car- mel, Pa. (ту вже знаютъ его ґрунтовно, якъ то кажуть), и Buffalo, N. Y. та и мы на нашу бѣду его познали, та много людей дуже богато могло бы о нѣмъ розповѣ-сти. Не будемо мы ся роз-водити о справахъ, якъ вѣнь съ другими мавъ, та розка-жемо мы о нашої съ нимъ баламутѣ.

Приѣзжае одной дпны сей славнй „ерусалимскій архитектъ“ зъ Buffalo до насъ, тай каже: „Вамъ ту треба церкви, я вамъ добре и туньо выставлю“. — Що намъ треба було церкви, то мы сами о томъ знали, бо чи то приѣде великопостна сповѣдь, чи инша яка по-треба вь нашихъ душевннхъ потребахъ, то ходи, кланай ся, проси, то айрина, то нѣмца, то поляка, чтобы позывивъ своего костела на нашу вѣдправу. — Зобра-лисьмо ся, порадили, тай кажемо „ерусалимскому“: „Будуй церковь!“ Грунтъ подѣ церковь маемо, згоди-ли „архитекта“ того, замо-вили все, що до будовы потрібне, та розпочала ся работа. — Падоньку наш! Бодай ся така работа и ни-кому не снила. Не буду о той цѣлой работѣ розказо-вати, бо на саму вспоминок-у о томъ, ажъ ся недобре ро-бить. Скажу толькы, що той славнй „ерусалимскій ар-хитектъ“ — бодай ся нико-му и не снивъ — цѣлу свою змылату доставъ, роботу не докончивъ, десь утѣкъ, еще передъ посвященемъ, — бо церковь другй докончивъ — а теперъ нѣ сѣло, нѣ пало, приѣзжае вѣнь вь Сѣчни того року съ якимъ нѣбы то лоеромъ, чи що за бѣдовъ зъ Buffalo, и скар-жить насъ о 71 дол., що мы нѣбы то ему виннй. — Пекъ тобѣ бѣдо! Ктожь могъ ся подобне сподѣвати? — Що робити? Вызначають намъ терминъ вь кортѣ на 25 го сѣчня, спроваджуемо О. Кон-станкевича зъ Шамокинъ на свѣдка, бо они рахунки нашй переводили при выпла-тѣ Стефинякови, приходимо вся рада церковна на кортѣ, а ту ани „ерусалимского архитекта“ ани его лоера не ма, толькы приишовъ телеграмъ вѣдь нихъ обохъ

до суди, що „щось“ захво-рѣли та не могутъ приѣха-ти. Правда, судйя признавъ нашу справу за важну, се значить, мы выграли спра-ву, та ба! а хто намъ нашй конита, котрй до колькаде-сятъ долларовъ выносятся заплатитъ? Але що тамъ! То вже не ма що то по и жаловати, бо то ся не верне, однакъ нехай то буде при-мѣромъ и наукою для дру-гихъ, якъ ся мають того славного „ерусалимского архитекта“ варовати и якъ ся вѣнь межы вами Братя где покаже, то дайте ему що-будъ вѣдѣнного, то бодай клопату не будете мати. — Однакъ досеъ о нѣмъ.

На другй день, то естъ вь недѣлю по томъ слав-номъ вь кортѣ процесѣ, вѣдправили намъ О. Кон-станкевичъ вь нашой цер-кви цѣле Богослужене, за-присягли Раду церковну и колекторовъ, а по полудни вѣдворъ ся вь домѣ Алексея Курилы предѣдателя Рады церковной, митингъ Брат-скій. — На митингу выбра-но: Предсѣд. Брат. Кузма Симио Гнатко, — касиеръ Петро Лепакъ, — секретаръ Кузма Вариянъ, Радни: И-ванъ Курыла, Данько Шо-па, Мих. Мороховичъ, Емиль Пейко. — Овѣкунъ хво-рыхъ: Алексей Курыла и Андро Вариянъ.

При обрахунку касы, най-шло ся вь касѣ готово... 212 дол. 22 цент., отже якъ на наше маленьке Братство, котре доперва рокъ тому назадъ якъ ся завязало, су-ма грошей красна. — Кобы ще и другй нашй ту меш-каючй Русины познали вже разъ, якъ Велишннхъ добро-дѣйствомъ естъ лучити ся вь Братства, и записали ся до Братства, то бы мы вь коротцѣ до пошановани у другихъ народовъ приишли и моглибысьмо щось больше зробити.

На закончене скажу еще пару словъ, що до нашего жита та работы. Два роки тому назадъ одна компанія закупила землю прыгикаю-чу до мѣста Elmira вѣдь фармеровъ, розпарцельовала ю, и продае люты. Люты можна достати по 230 дол. и высше. Положене мѣсце-ности ровненьке, якъ на столѣ. Закладають ся новй фабрики, а колька фабрикъ вже робить, где и нашй

люде мають роботу. Нашихъ кольканайцятъ людей мае ту вже свои люты и дома. Стрѣткара и трены перехо-дятъ черезъ саму середину того нового мѣста. Хтобы зъ нашихъ людей хотѣвъ собѣ ту люты купити и роботу сталу достати, нехай удасть ся до Ал. Курылы, котрого такой адресъ: Mr. Al. Kuryla 220. West 13. str. ELMIRA, N. Y. М. М.

Рускй знахорѣ вь Америцѣ.

Що нашъ народъ пере-селений ся тутъ вь Амери-ку, мае добру нагоду поз-бути ся старокраевыхъ пе-ресудовъ, вѣры вь ворожки та ворожитовъ, чары та другй дурницѣ, то отѣмъ пема що и сумнѣвати ся. Видно однакъ зъ поведени нашего чоловѣка, що вѣнь чистый консерватистъ, та и не такъ скоро позбуде ся того що вынѣвъ зъ старого краю. И ту вь Америцѣ маемо вельми велике число знахорѣвъ, ворожитовъ, та и другихъ того рода туман-овъ дурного люду. Поми-наючи много розличныхъ выпадковъ того рода, наве-демо той, котрый на дняхъ таковъ естъ: Захворѣвъ оденъ нашъ чоловѣка вь мѣстотку М. на очи. Захворѣвъ, якъ ту называють, на „майнер-ске запалене очей“, котре дуже часто доставѣ робо-тники вѣдь розпыленого пороху вь уа... чи то вь майнахъ, чи вь бресѣ. За-пальне таке очей потребъ довшой кураніи, а ганебна-е, стягае за собою бѣль-мо на очи, а часомъ не-выкороване и цѣловиту слепоту. Нанъ чоловѣка не застановити ся надъ тымъ, що стратити здорове то легко, але якъ то тяжко назадъ его вѣдзыскати, вѣдь хотѣвъ „чудомъ“ здоро-вымъ стати. Тому треба и глядати за такими „чу-дотворцями“, а такого маемо вь Shenandoah. Естъ нимъ нашъ чистый Лемко, котрый мае „вышню силу“ и утѣкши вѣдь мужовъ же-ны назадъ спроваджуе и вь невѣрныхъ мужахъ, любовъ до свочъ женъ запалюе, и иний такой чуда робить, а що до хвороты?! О! то нема такоу зъ котрой бы вѣнь не выльчивъ, та вѣнь туй, туй, и мертвыхъ буде вос-крепати. До того то чу-

дотворця приходитъ по-сланецъ и розповѣдае о хворотѣ очей своего товари-ща. — Чудотворецъ помѣр-кувавъ хвилю та каже: „Знаешь что ему хибусе? Ему вь очахъ отъ такъ: вь праву сторону до окола за-крутило, а на тое поможе толькы оденъ лѣкъ, а то, вѣнь мусить вѣдмаляти що-денно черезъ мѣсяць „Вѣрую“ „въ задгусѣ“ (зъ конца до початку)“!

И щожъ гадаете любй чп-тателѣ, чи не знахорѣвъ естъ такой дураки. що такимъ туманамъ вѣрять? Естъ ихъ ту повно! Не дивниця вѣ старомъ краю, але ту вь поступовой Америцѣ, то вже вестыдъ та ганьба для нашего люду.

ВѢСТИ ИЗЪ СТАРОГО КРАЮ.

— 700 емигрантовъ галицкихъ выѣхало не-давно зъ Генуы до Бра-зилии на корабли „Re Um-bertho“. Консулеви австрий-скому удало ся вѣдзыскати 1700 зр., неправно побран-ныхъ вѣдь емигрантовъ. Часть тыхъ грошей вѣддано емигрантамъ, а 1900 зр. вѣддано до львовского на-мѣстничества, бо показало ся, що столько побрали несо-вѣстнй агенты титуловъ емигрантъ вѣдь 100 родивъ, котрй ще сугъ вь Галичинѣ и не могутъ вже бути безплатнъ переведенй до Бразилии.

Куда справляти емиграцию.

По томъ вѣемъ, що до теперъ знаемо о вѣдписи-нахъ господарскихъ и о до-ляхъ нашихъ нещасныхъ се-лянъ вь Бразилии, здавалося бы, що годѣ думати ще о какойсь акциі займаючой ся емиграциею вь томъ напрямѣ. Однакъ показуе ся, що Русины ще не ориентували ся вь той справѣ. Вь од-номъ зъ послѣднихъ чисель „Дѣла“ о. Дуткевичъ пред-кладае якъ бы якусь нову рѣчь, — организацию емигра-циі до Бразилии, т. е. то само, що товариство св. Рафаила ввело своего часу вь дѣло и що мало такъ погубнй наслѣдки. Часъ уже зрозумѣти що:

1. Емиграция безъ нѣякихъ средствъ материальныхъ естъ убійчою для емигран-товъ. Вь такомъ разѣ еми-грантъ зарязъ зъ першого кроку мусить вѣддати ся вь неволю економичну. У-лекшати дорогу такимъ лю-дямъ естъ рѣчию просто несовѣтною бо тымъ спо-собомъ зваблюе ся десятки иншихъ на погубну дорогу.

2. Емигрантъ, що мае за-платити желѣзницю за ро-дину (около 30 зр. на осот-атѣбу) до Генуы, могъ бы самъ зъ тыми грошми заѣхати до Сполученыхъ державъ пѣвночнои Америки, заро-бити тамъ грошей и попра-вити свою долю, замѣсть запропащувати еи и долю цѣлон родины.

3. На колоніи емигрувати могутъ толькы люде зъ я-кимихъ хотѣ-бы маленькимъ капиталомъ и толькы така емиграция естъ здороваю. Зъ пѣску батога не вьсучепъ — треба собѣ выбити зъ головы гадку, що люде зовѣемъ позбавленй средствъ материальныхъ могутъ де-небудъ стати газдами. Се мана!

Акциі комитету св. Ра-фаила, котру вѣдграпти про-ектуе о. Дуткевичъ, дуже менѣ нагадуе рокъ голодо-вый на худобу колька лѣтъ тому назадъ, Тогдѣ люде выводили изъ стаянъ се-редѣ зими худобу, котрой не могли выжпвити, и вы-ганяли вь лѣсы — зъ добро-го сердца, чтобы не дивити ся на муки селъ — голо-дови. Такъ худобинѣ не було лекше анѣ вѣдь слез-ливой промовы господаря у дверехъ стайнѣ, анѣ на-вѣтъ вѣдь того, що госп-даръ вѣдпровадивъ еъ до лѣса, чтобы — борони Боже — не збили ся зъ дороги.

На разѣ реальноу робо-тоу естъ указане людамъ властивой дороги, а тоу на сей рокъ естъ: для бѣднѣй-шихъ ити на зарѣбки до Сполученыхъ державъ пѣв-ночнои Америки, а для засѣбнѣйшихъ на колоніи до Канады. О господарскихъ водносинахъ Канады п о шансахъ нашего хлопа мож-на дѣзнати ся зъ свѣжо выданой моеи книжочки: „О емиграциі“, а кому не выстарчають вѣдомости тамъ подай, тому радо служу истовными информациями, поки не заложитъ ся у насъ бюро емиграциіне.

Д-ръ Иосифъ Олеськовичъ.

мене, посадивъ на колѣна, поглядѣвъ по головцѣ та й промовивъ:

— Я знаю, дитинко, що ты буда хора и нивѣ нѣчого ще не ѣла, бо твоя баба такожъ хора, тому и не мала дати тобѣ шо. Иди-жь дитинко онтамы зъ тымъ хлопчикомъ... вѣнь тобѣ дасть усего, чога сама лише забажаешъ...

Я ажъ теперъ почувла, що я справ-дѣ дуже голодна и зъ радостію по-бѣгла я зъ тымъ хлопчикомъ до дру-гого покою, де стоявъ довгий столъ, а на нѣмъ наложено повно яблѣвъ, грушѣвъ, горѣховъ и медяникѣвъ. Менѣ ажъ очи засмѣяли ся, коли я побачила толькы ласощѣвъ, а слинка туй-туй що не потекла... Я выбрала собѣ шо-найкрасше, велике, червоне яблѣво и вже мала его вкусити — вѣ-томъ пригадуу собѣ, що вы, бабо лишили ся самй на земли... вы дасе певно розщипаетесь и журитесь за мною та и вы дуже голоднй, а нѣхто вамъ нѣчого не принесе... Отъ я скоро и положила яблѣво назадъ на столъ и побѣгла вже цѣлкомъ смѣло до Иисуса и стала его просити:

— Иисусе дорогій! Позволь менѣ ще на хвилю вернути ся назадъ на землю, до нашої хаты, де лишила ся моя стара, хора баба. Она такожъ ще нѣчого сегодня не ѣла... Я еи при-несу собѣ яблѣвъ, что я его

Иисусъ взявъ мене зновъ на ко-лѣна, поцѣлувавъ сѣрдечно вь лице и позволивъ менѣ ити по васъ, бабо, але наказавъ менѣ не баритись довго, бо завтра Святый Вечѣръ вь небѣ, то я такожъ мушу тамъ бути... Отъ тогдѣ я и пробудила ся! А шо? пойдете, бабо, зъ мною до неба? — сытала хора дѣвчица, скончивши оповѣдати свой сонъ.

— Пойду, дитинко, пойду! Лише ты спи теперъ, бо ты певно змучила ся дуже, оповѣдаючи менѣ свой сонъ... Я тебе ще и запаскою накрыю, бо вь хатѣ не топило ся нынѣ, нема дровецъ...

— Не журѣть ся, бабо, дровами! Нинѣ, якъ приѣдемо до неба, я по-прошу Иисуса, а вѣнь певно позволить нѣмъ набрати дровъ по повномъ на-ручю, бо вѣнь такой добрый, бабо, такой добрый, що я вамъ и сказати не могу...

— Спи, вже дитинко! — зацѣп-кувала баба — бо завтра Святый Ве-чѣръ... завтра мусишь бути здорова, бо стара Ганна обѣцяла намъ при-нести кутѣ...

Дитина зажмурила очи и, зда-валосьъ, уже заспала. Однакъ небавомъ зновъ сытала стару: — А чому я, бабо, могу тата вь-раю не бачила? Чи его не взяли мѣжь святыхъ? Тажъ вѣнь хочъ бѣднй, але такой добрый бувъ на земли... Става нѣчого на се не вѣдповѣ-

дала, бо на цѣломъ тѣлѣ такъ дрожала, що не могла й говорити.

Дитина пытала дальше: — Бабо, бабо! Правда, що якъ приѣдемо до неба, то обѣ вѣдшукаемо тата? правда, что вы менѣ можете пукати?

Стара ледви чутнымъ голосомъ промовила:

— Правда, дитинко, правда... Але спи вже, спи, бо я вже говорити не годна... Знимо подступае десь ажъ подѣ сердце и дыхати не дае...

— Не журѣть ся, бабо! ще троха, а пойдемо обѣ до неба... Тамъ такъ тепло й ясно, що и надивуватись не можна, якъ тутъ на земли може бути така студнѣнь... И менѣ хоче ся вже спати... Я засну, а потѣмъ пойдемо обѣ до раю... тамъ червоне яблѣво на мене чекае...

И накрывши ся лѣпше пяхтоу заснула дѣвчица.

На другй донь принесла стара Ганна кутѣ — та застала вь хатѣ лише два заковстенѣлы трупы.

Якъ мы разъ Найяснѣйшого Пана ватали.

(Розповѣдане Грѣгоръ.) Було се 180. року, якъ разъ пе-редѣ друговъ Матковъ Вожовъ. Люде порали ся кождоу коло своего. Де-хто

снопы ще звозивъ, инший дожинавъ вѣвса, а бабы коноплѣ брали; звычай-но, якъ на селѣ. Приѣзнилось шо правда все по трохи, бо вь нашѣмъ селѣ „манебрували“ знаеде, та стрѣ-ляли на востро, тожь годѣ було и показатись на поле — не пускали.

Ажъ тутъ наразъ рознеслась чут-ка, що мабуть нашъ Найяснѣйшій Панъ приѣдуть. Навѣтъ писемно прий-шло зѣ старства до „гмины“, тай панъ-отецъ здае ся такожъ достали, щобъ зъ процесіовъ, та зѣ школовъ и зъ вѣемъ селомъ „вырокувати“ напро-тивъ. Зразу не хотѣвъ де-хто тому вѣрйти, чтобы нашъ Найяснѣйшій Панъ вь таку далеку дорогу, та ще ажъ до насъ трудявъ ся, але якъ приишовъ шандаръ та наказавъ на твердо, щобъ вь Суботу передъ полуднемъ, до ко-лѣйовой будки всѣ шо до одного вый-шли на зустрѣчь, то кождому, що перше не хотѣвъ вѣрйти, якъ бы по пыскахъ дал...

— А шо не приѣде, не приѣде? — пытали деякй тыхъ мудрапѣльвъ, що то нѣчому не хотять вѣрйти, поки ся не переконають — або може ска-жете, що шандаръ бреше?!

— Та вже-жъ, шо приѣде — вѣд-казували мудрагелѣ, попускавши носы. А по селѣ толькы и бесѣды, шо за Найяснѣйшого Пана. Кожлѣ цѣ-кавый побачити, якъ то вѣнь выгла-

дае. Звычайно „перзуца“ не абы-яка, не оденъ и вьре та не доведесь бачи-ти. Виравдѣ деякй казали, особливо тѣ, шо то вь войску служили, шо ба-чили его на власнй очй, та шо раз-мавляли зъ нимъ такъ, якъ отъ я те-перъ зъ вами. Казали навѣтъ, шо давъ имъ на пиво, та просявъ за столѣ сѣдати, але гдѣжь тому всему можъ вѣрити? Цѣсаръ сежъ не така особа, чтобы зъ кимъ небудъ тай за панъ-братъ зарязъ; приишовъ хто, а вѣнь давай просити сѣдати, та ще и по келишку выпили. Вѣнь у золотѣ та срѣблѣ ходитъ, кажутъ, а ѣсть самй пироги зѣ сметановъ, та ковбасу и еще молокомъ попивае... И гдѣжь бы ему зъ такими хлопами якъ Гриць Котикъ або хочъ и Салахама розмавлати? Правда, що они письменнй. Гриць, кажутъ, вже три „кесонжикъ“ вивчивъ, якъ бувъ вь Самборѣ у школахъ, та вже туй-туй, шо на „кесондза“ не выйповъ, але всежь такъ ему не до того. А вьрочѣмъ Богъ то святый знае, може и правду казали... Та толькы менѣ чозусь того не хотѣло ся вѣр-ити, что буцѣмъ то вѣнь вже старй та синый, а менѣ все зде еи, шо вѣнь такой молодой молодецкй та „пек-нй“, гей той святый по торѣкъ ма-лювали.

(Ковачъ буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНІЙ.

Зновъ выйшла спѣръ о границѣ.

Еще не порѣшена справа границѣ Венецелѣ. а вже Англія опитъ знайшла справу, щобъ зъ нашою державою посягнути ея. Зъ Montreal доносять слѣдующе: Лордъ Салісбурі и Гр. Чамберляны радили надѣ справою границѣ мѣжъ Аляскою, а Британскою Колумбією и прійшли по розсѣлдахъ до того переконанія, що Спол. Державы не мнють права до 3 миліонѣвъ акровъ землѣ, котра лежить на березѣ Паціфіку, на противѣ „Prince of Wales Island“, мае велике стратегічне значѣне. Спол. Державы забрали той рубецъ землѣ при прилученю Аляски до Спол. Державъ. Зновъ вызначать обѣ державы комісію, котрѣ будуть стоити тысячѣ. зновъ ухвалитъ больше миліонѣвъ на дѣли восний, а газеты будуть мати о чѣмъ писати.

Невеличкій и до недавна ще дикій край Японія, завдяки запровадженю у себе деякихъ европейскыхъ и американскыхъ ульпшенъ, ставъ грознымъ конкурентомъ на поли промыслу, котрого побоюють ся американскій и европейскій фабриканты.

Остатними мѣсяцами зъявилось въ Каліфорніи, Орегонѣ и Вашингтонѣ на „лесныхъ“ богатѣ агентовъ японскыхъ, що продавали рѣзанный товаръ по далеко низкихъ цѣнахъ, якъ фабрики американскій. И такъ примѣромъ: найлѣпшій байсилъ по 12 долларѣвъ, вѣнцы, дверѣ и иншій выробы деревянѣ о третью часть а навѣтъ о половину танше. Таншесть тога дасть ся тымъ вытолкувати, що японскій робѣтникъ зарѣбляющій 15—20 центѣвъ денно, може зовсѣмъ выгѣдно выжати за тѣ грошѣ. Таншій робѣтникъ, одже и товаръ таншій. А того нашѣ фабриканты и боятъ ся, бо будутъ мусѣли або обнижати платню своимъ робѣтникамъ, або пустити товаръ за таншій лѣкъ до теперъ грошѣ. До першѣхъ евентуальности не допусать самѣ робѣтничѣ здѣ ся, бо платня робѣтничѣ тутъ вже и такъ небувало низка; другою евентуальности не хотѣли бы зновъ фабриканты, бо тогда мусѣли бы зречти ся великою части доходѣвъ, якѣ побірають, при низкой платнѣ робѣтничѣй и браку такою страшною конкуренцію.

Якъ се все скончить ся поки-що незнатн, рѣчь певна однакъ, що не обійде ся безъ страйковѣ, банкротствѣ и законѣвъ охороняючихъ передѣ наплывомъ выробѣвъ японского промыслу.

Недавно тому побивъ Япанъ немилосердно Хины, теперъ зновъ забірае ся до Америки выповѣдаючи їй войну въ промыслѣ. Той войны настрашили ся дуже фабриканты, котрѣ зѣшли на конвенцію въ Чикаго. Зъ страхомъ пріяли до вѣдомости, що по всѣхъ вызначныхъ мѣстахъ Америки придѣвъ собѣ вже Япанъ агентуры для збутья своихъ товарѣвъ и подавъ такій низкій цѣны, що Америка по неволѣ буде мусѣла одягати ся японскими одѣвнями, ѣсти японскій продукты а американскѣ буде мусѣло лежати за-для свои

дорожнѣ. Конвенція рѣшила про-то удатись ажъ до Вашингтону о помѣчь, якъ найскоршу.

Въ палатѣ послѣвъ въ Вашингтонѣ радили передѣ кѣлькома днями надѣ будовою каналу межѣ озеромъ Erie а рѣкою Ohio и призначили на то 20 миліонѣвъ дол. Тымъ каналомъ мали бы спровадзувати далеко таньше руду желѣзну зъ озера Superior до Питсбургѣ. Для того Питсбургѣ старають ся всѣми силами о перепроваджене сѣкъ ухвалѣ, бо деь тамъ мавъ сказати знанній ту миліонѣръ и добродѣй мѣста Кенерѣ, що незадовѣ промыслѣ желѣза муситъ вынести ся зъ Питсбургѣ, бо неможливо буде выдержати конкуренцію зъ мѣстами, положеными надѣ озерами, котрѣ могутъ доставати руду желѣзну водою и бути вольными водѣ всякихъ оплатъ желѣзничныхъ. Тому, щобъ рядъ выдававъ грошѣ на будову того каналу, противѣй другій мѣста. Если Питсбургѣ хоче и на дальше видѣти рухъ промысла желѣзного въ себе, нехай своимъ силами старае ся о то.

Прецѣвъ Чикаго выдало больше якъ 20 миліонѣвъ дол., щобъ мати чисту воду, буде также важній каналъ а не проситъ конгресъ о помѣчь, тожъ и Питсбургѣ повиненъ старати ся о властѣу користь еласными силами. Вѣъ теперъ говорять, що будова ся завершае зъ 6 лѣтъ.

Въ Конектикутѣ и въ сходной части стейту Нью-Йоркъ лютеглась недавно тому буря зъ скоростію 60 миль на годину. Въ заходныхъ частяхъ Америкѣ падувала велика снѣговиця. Снѣгъ впавъ на 14 цалѣвъ грубо.

Ще въ другой половинѣ Сѣвня прійхало 5 Мадяровѣ до Нового Йорку, котрѣ при протоколѣ зѣзнали, що суть нанятѣ за контрактомъ до работѣ въ фабрикахъ Карнеѣ въ Гайстетѣ. Були се люде крѣпкои будовы тѣла, котрѣ могли жадати денно \$3.50 до \$5.00. Очевидно, що мусѣли назадѣ вѣрѣхати собѣ зъ водки прійхали. Такъ говорили американскій газеты. Намъ зновъ здае ся, що се не були Мадяры авѣ Словаки, бо и Мадяры и Словаки мають свой опѣкучній дѣмъ въ Нью-Йорку, тожъ будибы пхѣ взяли въ оборону, Се таки правдоподобно були Русины, котрѣ подѣ дикимъ именовемъ: Hungarian мусѣли вертати назадѣ тратячи хѣба свой остатній центъ. Чутѣ було, що и Русины мають ставити „Дѣмъ Народный“, котрѣй-бы ставъ опѣкучнымъ надѣ рускими морскимп паломниками, але не знати въ чѣмъ дѣло стоить. Може такъ стане ся, що Русины, мовлявъ, мали добру волю и охоту.

„The Scranton Republican“ помѣстила дня 27-го сѣчня с. р. слѣдуючу телеграму: Uniontown, Pa. Jan. 27. (на полудне водѣ Pittsburgh, Pa.): Гуны (Мадяры) и Словаки (чи и не Русины?) въ Lemont, майнеркомѣ селѣ на повнѣчь водѣ Union-

town, Pa. обходили вчера три вестѣли, шое хрестинѣ и одѣвъ похоронѣ, а бувѣ то заравомъ дѣвъ генерально и пейды (выплачы). Той славный дѣвъ увѣковчили они тымъ, що выстѣли лѣпшень его двайцять пять бочокъ (кековѣ) пива, а одного хлѣба забрили!!

Чи то мають бути люде, котрѣ образъ и подобіе Божѣ на собѣ носятъ? Чи чистѣ безрозумна худоба. — Дѣйстви! Честѣ и то велику честь приносятъ такій быдлѣтка для своего народу. Намъ ся здае, що до нихъ жадна народнѣсть не прізнае ся.

Люде! коли отворять ся вамъ-очи!

О. Амбр. Полянскій, бувшій парохъ въ Питсбургѣ, Па. одержавъ администрацію въ Стрыю, въ Галичинѣ.

Якъ-бы таки конечно хотѣлисьѣ ѣхати до „старорого краю“, записатьъ ся чѣмъ скорше „Свободу“.

Голарѣ будутъ и въ Недѣлю голити, але лишь въ мѣстѣ Jefferson (Джеферзѣнѣ).

Въ Лондонѣ есть лишь 17 процентъ англійскихъ лѣкарѣвъ.

Мѣсяцѣ: Мартъ, Май, Августъ и Ноябрь будуть мати въ томъ роцѣ по 5 недѣль.

Хотѣте знати, що чути въ „старомъ краю“? — Записатьъ ся „Свободу“.

Догенеръ брало ся переплыти водоспадъ Ніагары около 30 лѣтъ.

Миліонъ муциѣвъ, женщинѣ и дѣтей умирае въ Индіи зъ голоду.

Польскій паны въ Галичинѣ зновъ зачали кинити собѣ зъ сѣдного хлѣба, то значить: радятъ въ соймѣ.

„Чорнѣ“ мають въ Америкѣ 70 колѣгий, 17 академій и 50 высшихъ шкѣлъ. А що Русины мають? — Сѣмъ лѣтнихъ шкѣлъ на собѣ.

Въ церкви св. Петра въ Римѣ мѣстятъ ся 54 тысячѣ люде. Жадна церковь на свѣтѣ не вырѣвнае їй.

Като мавъ вже 80 лѣтъ, якъ почавъ учити ся грецкои мовы; мудрецъ Сократъ въ вѣвѣбкой старости учивъ ся грати на инструментѣхъ, а Русинъ молодой, а гнилий.

Въ Ельдорадо нашли грудку золота, котра важить 31 фун. и 7 унцѣ. Цѣвнѣть ю на \$9000.

Москаль заприязнивъ ся зъ Туркомъ.

Хилички такъ берутъ до войска: Якъ котрѣй перескочить 6 стѣпъ широкому, то вже воякъ.

Читайте! — Що? — „Свободу“ прецѣвъ. — Пошто? — Навчите ся бути дѣблыми Русинами.

Першій разъ звѣнчили въ Америкѣ звономъ въ Востонѣ р. 1744.

Першій паровець, що переплывъ воду, ажъ до Америки, называвъ ся „Syringo“. Прибувъ до Нью-Йорку 23. Апрелья 1838 р., а важивъ 700 тонъ.

Японцѣ и Хины скорше уживали парасолѣвъ, якъ европейцѣ. До Европы спроведжено ихъ передѣ 200 роками.

Федоръ Василѣвъ вже въ р. 1782 мавъ 83. дѣтей. Зъ першою жѣнкою мавъ 69 дѣтей въ 27 породахъ, а зъ другою 18 въ 8 породахъ.

Ну ще не записете ся „Свободу“ коли така цѣвкава? Тажъ лишь \$2 на рокъ.

Мостъ въ Монтрілі есть 8,701 стѣпъ довгий, ще довшій якъ бруклинскій.

St. Louis а говорить, що вѣнѣ есть найвѣдповѣдѣйшимъ кандидатомъ на американского цѣсаря.

Конгресъ въ Вашингтонѣ ухваливъ, чтобы дѣнь 12. лютого, въ котромъ народивъ ся Абрагамъ Линкольнъ, бувъ правнымъ святомъ.

Въ Миссури можна купити землю по \$2 за акеръ, лишь цѣ се самый лѣтъ до котрого треба не абы-якоп силы, щобъ го выкорчувати.

Въ Орегон можна зновъ достати 60 акровъ за дармо, але потѣмъ ненажалуешъ ся.

Немилѣ привитане спѣвало одного Американца въ Индіяна. По вѣсѣлю выѣхавъ си на два тыждѣвъ зъ молодою жѣнкою. Коли найбільше вдоволеній повернувъ, сейчасъ арештували его за крадѣжъ курей. При росправѣ признавъ ся, що кравъ кури черезъ цѣлѣый рокъ, щобъ могъ ожениити ся.

Въ Ошкошѣ, Вискон. замкнули на приказъ епископа католицкій костель. Епископови належало ся водѣ громады титуломъ данины рочно \$400, котрѣ не были плачей черезъ 3 роки, для того епископъ приказавъ замкнути костель.

Тайніи агенты въ Новѣмъ Йорку мають вже богато доказѣвъ, що по найбогатѣйшихъ мѣстахъ Спол. Державъ ходять ся товариства т. зв. „Сѣвнѣ“, котрѣхъ цѣлю есть обсыпѣть фальшоваными грошми и рѣвночасно цѣлу Америку.

Въ Конектикутѣ и въ сходной части стейту Нью-Йоркъ лютеглась недавно тому буря зъ скоростію 60 миль на годину. Въ заходныхъ частяхъ Америкѣ падувала велика снѣговиця. Снѣгъ впавъ на 14 цалѣвъ грубо.

Ще въ другой половинѣ Сѣвня прійхало 5 Мадяровѣ до Нового Йорку, котрѣ при протоколѣ зѣзнали, що суть нанятѣ за контрактомъ до работѣ въ фабрикахъ Карнеѣ въ Гайстетѣ. Були се люде крѣпкои будовы тѣла, котрѣ могли жадати денно \$3.50 до \$5.00. Очевидно, що мусѣли назадѣ вѣрѣхати собѣ зъ водки прійхали. Такъ говорили американскій газеты. Намъ зновъ здае ся, що се не были Мадяры авѣ Словаки, бо и Мадяры и Словаки мають свой опѣкучній дѣмъ въ Нью-Йорку, тожъ будибы пхѣ взяли въ оборону, Се таки правдоподобно були Русины, котрѣ подѣ дикимъ именовемъ: Hungarian мусѣли вертати назадѣ тратячи хѣба свой остатній центъ. Чутѣ було, що и Русины мають ставити „Дѣмъ Народный“, котрѣй-бы ставъ опѣкучнымъ надѣ рускими морскимп паломниками, але не знати въ чѣмъ дѣло стоить. Може такъ стане ся, що Русины, мовлявъ, мали добру волю и охоту.

„The Scranton Republican“ помѣстила дня 27-го сѣчня с. р. слѣдуючу телеграму: Uniontown, Pa. Jan. 27. (на полудне водѣ Pittsburgh, Pa.): Гуны (Мадяры) и Словаки (чи и не Русины?) въ Lemont, майнеркомѣ селѣ на повнѣчь водѣ Union-

town, Pa. обходили вчера три вестѣли, шое хрестинѣ и одѣвъ похоронѣ, а бувѣ то заравомъ дѣвъ генерально и пейды (выплачы). Той славный дѣвъ увѣковчили они тымъ, що выстѣли лѣпшень его двайцять пять бочокъ (кековѣ) пива, а одного хлѣба забрили!!

Чи то мають бути люде, котрѣ образъ и подобіе Божѣ на собѣ носятъ? Чи чистѣ безрозумна худоба. — Дѣйстви! Честѣ и то велику честь приносятъ такій быдлѣтка для своего народу. Намъ ся здае, що до нихъ жадна народнѣсть не прізнае ся.

Люде! коли отворять ся вамъ-очи!

О. Амбр. Полянскій, бувшій парохъ въ Питсбургѣ, Па. одержавъ администрацію въ Стрыю, въ Галичинѣ.

Якъ-бы таки конечно хотѣлисьѣ ѣхати до „старорого краю“, записатьъ ся чѣмъ скорше „Свободу“.

Голарѣ будутъ и въ Недѣлю голити, але лишь въ мѣстѣ Jefferson (Джеферзѣнѣ).

Въ Лондонѣ есть лишь 17 процентъ англійскихъ лѣкарѣвъ.

Мѣсяцѣ: Мартъ, Май, Августъ и Ноябрь будуть мати въ томъ роцѣ по 5 недѣль.

Хотѣте знати, що чути въ „старомъ краю“? — Записатьъ ся „Свободу“.

Догенеръ брало ся переплыти водоспадъ Ніагары около 30 лѣтъ.

Миліонъ муциѣвъ, женщинѣ и дѣтей умирае въ Индіи зъ голоду.

Польскій паны въ Галичинѣ зновъ зачали кинити собѣ зъ сѣдного хлѣба, то значить: радятъ въ соймѣ.

„Чорнѣ“ мають въ Америкѣ 70 колѣгий, 17 академій и 50 высшихъ шкѣлъ. А що Русины мають? — Сѣмъ лѣтнихъ шкѣлъ на собѣ.

Въ церкви св. Петра въ Римѣ мѣстятъ ся 54 тысячѣ люде. Жадна церковь на свѣтѣ не вырѣвнае їй.

Като мавъ вже 80 лѣтъ, якъ почавъ учити ся грецкои мовы; мудрецъ Сократъ въ вѣвѣбкой старости учивъ ся грати на инструментѣхъ, а Русинъ молодой, а гнилий.

Въ Ельдорадо нашли грудку золота, котра важить 31 фун. и 7 унцѣ. Цѣвнѣть ю на \$9000.

Москаль заприязнивъ ся зъ Туркомъ.

Хилички такъ берутъ до войска: Якъ котрѣй перескочить 6 стѣпъ широкому, то вже воякъ.

Читайте! — Що? — „Свободу“ прецѣвъ. — Пошто? — Навчите ся бути дѣблыми Русинами.

Першій разъ звѣнчили въ Америкѣ звономъ въ Востонѣ р. 1744.

Першій паровець, що переплывъ воду, ажъ до Америки, называвъ ся „Syringo“. Прибувъ до Нью-Йорку 23. Апрелья 1838 р., а важивъ 700 тонъ.

Японцѣ и Хины скорше уживали парасолѣвъ, якъ европейцѣ. До Европы спроведжено ихъ передѣ 200 роками.

Федоръ Василѣвъ вже въ р. 1782 мавъ 83. дѣтей. Зъ першою жѣнкою мавъ 69 дѣтей въ 27 породахъ, а зъ другою 18 въ 8 породахъ.

Ну ще не записете ся „Свободу“ коли така цѣвкава? Тажъ лишь \$2 на рокъ.

Мостъ въ Монтрілі есть 8,701 стѣпъ довгий, ще довшій якъ бруклинскій.

росходѣвъ за минувшій р. 1895. — Зъ справоздана выхѣдѣтъ, що на вѣходной линіи т. е. водѣ Питсбургѣ до Нового Йорку було чистого доходу \$1,342,328.99. На заходной водѣ Питсбургѣ лише до зновъ \$2,769,369.09 чистого доходу. Еслибъ цѣвкавый хотѣвъ знати, якѣй великій барошѣкъ припадае компаніи на дѣнь, то могъ бы пораховати а вышло бы ему, що компанія мае денно пересѣчного зарѣбку \$11,264.93. — Коли „Союзъ“ буде мати толькѣ членѣвъ? Старайте ся о то.

Якъ-бы таки конечно хотѣлисьѣ ѣхати до „старорого краю“, записатьъ ся чѣмъ скорше „Свободу“.

Голарѣ будутъ и въ Недѣлю голити, але лишь въ мѣстѣ Jefferson (Джеферзѣнѣ).

Въ Лондонѣ есть лишь 17 процентъ англійскихъ лѣкарѣвъ.

Мѣсяцѣ: Мартъ, Май, Августъ и Ноябрь будуть мати въ томъ роцѣ по 5 недѣль.

Хотѣте знати, що чути въ „старомъ краю“? — Записатьъ ся „Свободу“.

Догенеръ брало ся переплыти водоспадъ Ніагары около 30 лѣтъ.

Миліонъ муциѣвъ, женщинѣ и дѣтей умирае въ Индіи зъ голоду.

Польскій паны въ Галичинѣ зновъ зачали кинити собѣ зъ сѣдного хлѣба, то значить: радятъ въ соймѣ.

„Чорнѣ“ мають въ Америкѣ 70 колѣгий, 17 академій и 50 высшихъ шкѣлъ. А що Русины мають? — Сѣмъ лѣтнихъ шкѣлъ на собѣ.

Въ церкви св. Петра въ Римѣ мѣстятъ ся 54 тысячѣ люде. Жадна церковь на свѣтѣ не вырѣвнае їй.

Като мавъ вже 80 лѣтъ, якъ почавъ учити ся грецкои мовы; мудрецъ Сократъ въ вѣвѣбкой старости учивъ ся грати на инструментѣхъ, а Русинъ молодой, а гнилий.

Въ Ельдорадо нашли грудку золота, котра важить 31 фун. и 7 унцѣ. Цѣвнѣть ю на \$9000.

Москаль заприязнивъ ся зъ Туркомъ.

Хилички такъ берутъ до войска: Якъ котрѣй перескочить 6 стѣпъ широкому, то вже воякъ.

Читайте! — Що? — „Свободу“ прецѣвъ. — Пошто? — Навчите ся бути дѣблыми Русинами.

Першій разъ звѣнчили въ Америкѣ звономъ въ Востонѣ р. 1744.

Першій паровець, що переплывъ воду, ажъ до Америки, называвъ ся „Syringo“. Прибувъ до Нью-Йорку 23. Апрелья 1838 р., а важивъ 700 тонъ.

Японцѣ и Хины скорше уживали парасолѣвъ, якъ европейцѣ. До Европы спроведжено ихъ передѣ 200 роками.

Федоръ Василѣвъ вже въ р. 1782 мавъ 83. дѣтей. Зъ першою жѣнкою мавъ 69 дѣтей въ 27 породахъ, а зъ другою 18 въ 8 породахъ.

Ну ще не записете ся „Свободу“ коли така цѣвкава? Тажъ лишь \$2 на рокъ.

Мостъ въ Монтрілі есть 8,701 стѣпъ довгий, ще довшій якъ бруклинскій.

всѣчина. — Новонароджена дочка російского царя буде мати чорне, кучеряве волосе, темній очи и округлу тварь. Не буде велика анѣ красна, але за те пріятна, жартоблива и доситѣ понятлива. Въ першѣмъ роцѣ жѣтъ буде смертельно хора, а колибъ перебула ту хоробу, то немине си то саме въ другѣмъ, третѣмъ, четвѣртѣмъ, пятѣмъ, шестѣмъ, семѣмъ и осѣмѣмъ, однакъ питане, чи дожѣ до вѣсѣмъ лѣтъ. Еслибъ дожила, то еще перекалате двайцять лѣтъ, а опѣсля певно вмере. — Таку долю вывороживъ їй зѣ звѣздѣ князь Кароль Дузьскій, котрѣй, кажуть, розумѣе ся на томъ Царѣ и царяца мали дуже плакати, якъ почувли таке. Чи байка чи правда?

Хятрѣ. Въ наслѣдокъ уличной бѣйки въ одномъ большѣмъ мѣстѣ водставлено одного героя до полиціи, щобъ оправдавъ ся. Незабавомъ надѣблѣла суды его жѣнка зъ дробными дѣтьми и просила судію полиціи, щобъ змилувавъ ся надѣ мужемъ за-для дѣтей. Непомогали просьбы, и жѣнка выйшла зъ полиціи а дѣти лишила. Коли зновъ виновникъ не хотѣвъ сказати, де мешкае, судія бувъ въ хлопѣтъ, бо не знавъ, що робити, чи дѣти воддати до сирѣтского дому а батька таки покарати, чи выпустити его. Але надумавъ ся, якѣсь добре и воддавъ батька дѣтямъ.

Дивачни завѣщаня. Въ державѣхъ европейскыхъ муситъ бути завѣщане споряджене писменно, подѣписане власноручно тѣстаторомъ и въ загалѣ всѣхъ урядѣвъ формальности мусѣть бути доконаній. — Въ Америкѣ инакше. Завѣщане, выражене въ якѣй небудь формѣ есть правосильне. — Недавно узнано завѣщане (тѣстаментѣ), котре якійсь давакъ написавъ крейдѣю на дѣверѣхъ. Зновъ якійсь старшій кавалеръ зъ Мексику казавъ собѣ вытатуовати свою послѣдну волю на плечахъ, вказуючи спадкоємцямъ, де ульковавъ свои капиталы. По смерти давакъ узнало право завѣщане а давакъ важне. Топерѣ богатый бакакиръ въ Филадельфіи Вѣтервѣттъ оголошуе въ часописѣхъ американскыхъ, що офѣруе суму 30,000 долларѣвъ тому, хто ему вскаже непрактикованій еще до сихъ порѣ способъ спорядженя послѣдной волѣ.

Молодой дѣнтиста запопнѣвъ золотомъ зубъ жѣлѣцѣ одного вызначного обывателя въ Гальтѣсѣ. Жѣнка мусѣла бути не погана, бо бѣднѣй лѣкаръ не стерпѣвъ та поцѣдувавъ ю кѣлька разѣвъ. Жѣнка повернувши домѣвъ, розповѣла мужови о поступку лѣкаря. Розгнѣвавъ ся дуже мужъ, вѣвавъ зъ кѣлькама своимъ товаришами до помешканя залюбленого доктора, выгнавъ го зъ водтамъ и почавъ зъ нимъ гонити по улицѣ. Небавомъ скончила ся гонѣтва, але докторови приказано сейчасъ опустити мѣсто. Просивъ ся лѣкаръ, щобъ возвратили му почекати на найближшій потягъ — и на то не пристали.

Алексѣй Галабурда. (ALEK HALABURDA) Рускіи однокій готель, (недалеко лигайского дѣла) МТ. CARMEL, PA. Готель чистенькій зѣ всякими выгодами. Пиво, вѣска, темперъ и другій навѣ все свѣжѣ и майлѣпшого гатунку. Услуга чѣмна. Склянки великѣ и малѣйшѣ послѣя вѣдобы. А все незвычайно тано. Всѣмъ перекуски, якъ также обѣды и вечерѣ можна достати.

Спробуйте толькѣ, а певно де видѣ не зайдѣте.

Спробуйте толькѣ, а певно де видѣ не зайдѣте.

Спробуйте толькѣ, а певно де видѣ не зайдѣте.

Спробуйте толькѣ, а певно де видѣ не зайдѣте.

Спробуйте толькѣ, а певно де видѣ не зайдѣте.

Спробуйте толькѣ, а певно де видѣ не зайдѣте.

Спробуйте толькѣ, а певно де видѣ не зайдѣте.

Спробуйте толькѣ, а певно де видѣ не зайдѣте.

Спробуйте толькѣ, а певно де видѣ не зайдѣте.

Спробуйте толькѣ, а певно де видѣ не зайдѣте.

Спробуйте толькѣ, а певно де видѣ не зайдѣте.

Спробуйте толькѣ, а певно де видѣ не зайдѣте.

Смѣхъ и правда. Жалус. Отець до сына: „А ты смаркачу, то ты говоришь, що вуйко дурный! Скажи ту заразъ що жалуешъ того!“ Сынъ: „Дуже а дуже жалую что вуйко дурный“.

Пріятелѣ. „Гей! Никола! Я вже маю патентъ на майнера (майперскіи папери), теперъ ся ожени!“ Никола: „То достанешъ другій патентъ!“ „Якъ то? на що?“ Никола: „На скѣнченного дурама!“

Глухій свѣдокъ. Судія: „Якъ ся называешъ?“ Свѣдокъ: „Шоооо?“ Суд: „Якъ ся называешъ?“ Свѣ: „Ктоооо?“ Суд: „Тажъ ты!“ Свѣ: „Яааа

Три ягъ роднй враты.

О. Федковича.

(Дальше).
XII.

Поховавъ я свою неньку, а самъ облѣгъ. Лежу, такъ лежу, що ледви и тямлюсь. Ажъ тутъ уходитъ войтъ въ десятникомъ.

— А ты, — каже, — навбравъ у жиди на сяжнѣ, чомъ не робишь?

— Кобы я годенъ, кажу, то я бы робивъ, а такъ самъ видите, що не годенъ.

— То дай залогъ, каже войтъ, або подпиши ся на грунтъ. Не смѣ пропасти.

— Жидовске, кажу, не пронаде, а я на грунтъ не подписую ся, бо ло того е сироты, не лишъ я. Кождъ подужаю, я жидови водроблю, ще и камату ему заплачу.

Войтъ насваривъ на мене, тай поинювъ, але жидъ пораный не ждавъ: въ тыждень, чи якъ, прийшовъ мене фантувати. А я ще лежу. Записали и грунтъ и хату въ залогъ, — я сижу на постели, та сплакавъ. Такъ ревне плачу, що ажъ сердце зъ мене выскакуе. Ажъ тутъ убѣгае Нестерюкъ: Яковъ; убѣгъ, та и зупинивъ ся коло дверей.

— Добрый вечеръ, брате!
— Добре здоровля. Прощу, сѣдай!..

— Най увесъ гараздъ у тебе сѣдае. А тебе забралъ?

— Забрали, кажу.
— Шкода, що и шкору зъ тебе не здерли, унѣкъ Яковъ.

— Водъ тебе, брате Нестерюку, кажу я, менѣ и таке слово миле.

— Въ оденъ разъ! повторивъ Нестерюкъ горко. А теперь?

— Теперь я у печали, у великой печали. Не гонять ся менѣ вѣрного овариша займати.

— Ты дурень (не противъ васъ говорячи, четцѣ мои любий!) ты дурень! ще разъ повторивъ Яковъ, а самъ пошовъ и „бувай здоровъ“ не сказавъ. А другой днины приносить менѣ жидъ писмо.

— На тобѣ, пакъ, каже, Яковъ Нестерюкъ вже мене закутало за тебе.

— Якъ то закутало? — пытаю.

— Оттакъ закутало, що твою роботу переймло на себе. Воно такъ сегодня вже за тебе латры въ лѣсѣ рубаетъ.

XIII.

Яковъ Нестерюкъ зъ нашего села, парубокъ годный та ширый, що и не сказати. Доки мене остригли, то мы собѣ товаришували, и водтакъ и не бачились больше, бо вонъ далеко водъ насъ сидѣвъ, ажъ на другомъ кутѣ. Тольки неня покойнй минѣ оповѣдали, що вонъ, заки я бувъ у войску, оставъ ся водъ вѣтца и водъ матери, та теперь самъ собѣ господарюе, тольки зъ сестрою (бо ихъ лишъ такы двоико було). Мене не разъ кортѣло до него поѣти, воднѣдати, та все не смѣвъ; така то вже, бачите натура. Якъ бы ми бувъ самъ до мене не прийшовъ, то хто знае, коли бы мы були и побачились.

Другой днины, чи шо, прибѣгае вечеромъ до мене.
— А шо дѣишь, брате?
— А шо-жъ бымъ, кажу, дѣявъ? лежу!

— А знаешь ты, чога я отце прийшовъ до тебе?
— Чуту-му.

— Я хочу ити до тебе сидѣти, або ты йди до мене!
— Якъ отце? пытаю я.

— Оттакъ! каже Яковъ. Ты хворый, хто знае, коли выдужаешь, а тобѣ треба кого въ хату, во шо щобъ обходивъ господарство, а те, чтобы тебе розваживъ.

Отъ Богъ дае далъ и весну на дворѣ: треба заклады, орати, сѣяти. — А твое господарство? За мое не журишь: я и своего догляжу и тутъ буду. Таки завтра кочую ся хйба до тебе.

— Я хотѣвъ щось сказати, але вонъ ве давъ.

— Ты дурень, каже, тай пошовъ свещуци у двери.

XIV.

Иде дощъ, доки иде а водтакъ и сонечко загрѣе. Оттакъ и на мене: Яковъ перенѣсь ся до мене, довгъ мой водроблений, понови заплачено, сестры повислужувались та повертали домовъ, а я самъ ставъ помаду дужати. Яковъ у мене якъ родный братъ, и мене розважае, и весну робить и свѣжае, якъ той солодѣй у гаю. Менѣ весело. Ажъ тутъ прибѣгае гайдукъ зъ бицѣрку.

— Иди, — каже, — панъ староста тебе потребуе!

Прихожду до старосты.

— А шо тамъ, — каже — небоже, подужавъ?

— Подужавъ трохи, кажу.

— А дома якъ?

— Отъ якъ, кажу, свроты вѣчнй, безъ вѣтца и безъ матери. Якъ мене, не дай Боже, поволають, пропало все п грунтъ и господарство.

— А якъ ты слабувавъ, хто тебе куцавъ?

— Яковъ Нестерюкъ — кажу.

— Годный хлопецъ! — каже староста. А знаешь, чога я тебе клякавъ?

— Панъ свѣтлый скажутъ!

— Прийшовъ тобѣ абшитъ.

— Менѣ абшитъ? — кажу я, а тутъ зъ радощъ ажъ не стямивъ ся. Якъ то може бутъ, пане?

— Я писавъ за тебе до министерѣй, бо менѣ жандаръ Тайверъ усе оновѣвъ.

— Котрий то жандаръ? — пытаю я.

— А той, що тебе на свѣгъ змерзлого знайшовъ. Я все знаю.

— Пане мой годный! — кажу я, та и упавъ старостѣ въ ноги. Пане мой добрый! Дай Христе Боже, абы вы пѣколи на лихе мѣсце не ступили!

— Годѣ вже, годѣ — каже староста. А теперь иди собѣ домовъ, жени ся, та ставай на господаря. Вже доста бурлаковати, часъ разъ и людми стати.

(Дальше буде)

Юлянь Копыстьянскій

Гаврилъ Малинякъ

Гуртовный складъ (Wholesale)

20 Market str. SHAMOKIN, PA.

Мають завсѣгда на складѣ свѣже добре пиво въ великихъ и малыхъ бочовкахъ зъ наилучшихъ броваровъ, горѣвки (whiskey) и лѣкеры найлѣпшого гатунку

Братя! заавляйте у своихъ.

LIACHOWICZ & FEINBERG (Ляховичъ и Файнбергъ)

425 Shamokin str. SHAMOKIN, PA.

Польско-литовскій zegarmistrz и ювилеры.

Направимъ zegarmistrz выкопують точно, таню и къ короткомъ часѣ. Оброчки саюби, якъ то куцую досте въ попарунку арный будыкъ.

Стѣннй zegarmistrz дають на выплатъ.

M. ROTHSCHILD, 642 E. Sunbury Str. SHAMOKIN, PA.

Велякий складъ всякого рода убранъ для старшихъ и для дѣтей. Капелюхи, шапки и всякй другй рѣчи того рода въ найлѣпшомъ гатунку, въ вѣзкихъ цѣнахъ.

Ю. Щипчикъ и Г. Трохановскій.

46. Second Str. MT. CARMEL, PA.

На цѣле мѣсто одна, однѣ-сенька руска бучерня.

Мясо все свѣже и добре. — Розвозять въ часъ и скоро.

Люде добръ, чижъ вѣчно будемо вспомагати чужихъ?

M. G. SHIFF

Кандидатъ на констабля. Чоловѣкъ поважный и честный.

Голосуйте на него.

Бенедикъ Талпашъ (BENEDICT TALPASZ)

Russian Meat Market Co. 112 1/2 Pine Str.

Только оденъ ны цѣле мѣсто рускй бучеръ. Продае все свѣже мясо и волове и теляче и вепровану. Розвозить въ часъ.

Братя Русины! Спомагаймо себе веѣ вѣспольно на кождомъ кроцѣ, а будутъ зъ насъ люде!

Михаилъ Бачинскій, SHAMOKIN, PA.

Учитель. Nr. 246 S. Pearl Str.

Полагоджуе всякй справы для нашихъ людей, котрий водносятся ся до старого краю. Пише листы, полагоджае контракты купна и продажи грунтввъ, якъ въ загалѣ всякй справы входячй въ кругъ дѣланя американского, приватного нотаря.

T. TALPASZ, TWOДОЗИЙ ТАЛПАШЪ

Рускй Реставраторъ — и — ГОТЕЛЬНОЧИЙ

248 PEARL STR. SHAMOKIN, PA.

Недалеко рускою плебанй.

Добры вечеръ, друже мой! — Добры вечеръ, свате! А ку такъ опашите? — До Талпаша, брате!

Шо въ Талпашъ? Зводкы онъ? — Та-жъ крамъ нашъ милый — У него веѣ русини — Подерляють силы!..

— Шо за брындаа я пиво тамъ! — Обходитъ са фаной! — Обслугуе якъ братамъ! — Таню надавчычно!

Припоручемъ Американскимъ Гуанамъ выдавництво „Библиотеки для рускою молодѣжи, котре выхсодѣ въ Коломны (въ Галланѣ) подѣ редакциею Оуляна Насальского. На рокъ одного толькы доллара, а выиде за рокъ 4 велики и грубй книжочки. Кто хоче мати тй книжочки, а цѣквы они, най напише до Редакци „Свободы“.

HENRY PARRY

Одинокй водповѣднй кандидатъ на

Директора убогихъ (Overseer of the Poor)

При надходячихъ выборахъ на сю посаду волосуйте Братя на Генрика Парра.

JOHN GLOWA, EXSELSIOR, PA.

Одинокй шторъ на цѣлый Excelsior

Ивана Гловы.

Вже его непотребуемо захвалювати, бо кождый не водъ нимѣ его знае, а хто еще не знае, най зайде и купитъ, а певно не пожалуе.

JOSEPH WALLISCH JOHN AMBICKI (Йосифъ Валъшъ) (Иванъ Амбичий)

212 Lincoln St. SHAMOKIN, PA.

Особка найлѣпшихъ, найсолѣднѣйшихъ и найтаньшихъ крадѣвъ на цѣле мѣсто.

Роблять дуже ладно убрана пови, на весѣла, недѣль, свята и на будня дни. Кто разъ у нихъ купитъ убрание, певно пѣколи до другого краца не зайде, бо такъ полюбятъ ихъ роботу, що и другому ще порадитъ зайти до нихъ.

Мать на складѣ готова убрания, комуль, и други рещичны рѣчи.

Спроуйте краине, а не пожалуе.

JOS. WOLF, SHAMOKIN, PA.

The Standard Combination.

Наибольшй складъ убранъ на цѣле мѣсто, такъ для старшихъ, якъ и для дѣтей. Убрания найрозличнѣйшого доброго гатунку и найновѣйшого крою, завсѣгда суть на складѣ до выбору.

Оверковты въ цѣнѣ отъ \$2.50 до \$15.00

Цѣле воняне убрание для мужчинъ можна достати въ цѣнѣ пачаши отъ \$7.00 и выже.

Велякий складъ капелюховъ, шапокъ, серочокъ и другихъ потребныхъ рещей до убрания ся.

Кто хоче добре и красно убрати ся нехай свѣшитъ до:

Йоса Волфа на Shamokin Str. N-ro 703.

D. SALEY 102, Essex str. JERSEY CITY N. J.

Продае книжки рускй: ПОЛИТВОСЛОВЫ, БИБЛИИ, ЖИТЯ СВЯТЫХЪ, всякй популярнй научнй брошуръ и другй рускй книжки.

Календари на 1896-ый рокъ по 40 и 50 цнт. Буквари по 20 цнт.

Dr. JOHN SZLUPAS, Office: 421 Penn Ave Telephone: 1613. SCRANTON, PA.

АПТИКА СЛОБЕНСКА.

Лѣчитъ всякй хоробы въ короткомъ часѣ и успѣшно. Поручаемо сего доброго лѣкаря нашимъ братамъ Русинамъ.

THE LYNDHURST, Shamokin Str. РУСКА РЕСТАВРАЦИЯ.

Фрѣмъ Лучковецъ Иванъ Сѣкора

Мають завсѣгда дуже смачнй на способъ краевый приладженй снѣдани, обѣды и вечерѣ, теплы и зимнй перекуски (lunch), пиво, горѣвки, вина, лѣкеры найлѣпшого гатунку.

Услуга щильна и солѣдна. Памятайте на своихъ!

РУСКА ТОРГОВЛЯ (Creek Store Company) 415 Shamokin Str. въ ШАМОКИНЪ ПА

Поручае мѣсцевымъ Русинамъ и на околицю свой богатый складъ всякого рода викуталовъ и майнерскихъ знаридовъ.

Е тутъ мясо И лопата, Суть и скирнѣ И гербата, Перець, гвозды и кобасы, Мука, крохмаль, солонина Мыски, горшки веѣ овоци Зеленина и сушенна. Е чернушка, Е петрушка.

АНДРЕЙ ГАРАКСИМЪ (Andro Haraksym) 333 Market Str. Mt. Carmel, Pa.

Рускй швецъ. — Всякй новй рубашы и направки макювусе дуже порядно.

I. H. TONKAY POTTSVILLE, PA. (Недалеко Рединского дѣпа.)

Краяне незабудьте зъ цѣлымъ довѣрѣмъ звернутись въ разѣ потреби до нашего земляка.

I. H. TONKAY отворивъ нову канцелярью недалеко рединского дѣпа въ Pottsville, Pa.

Посылае грошѣ до кождой части свѣта скоро, таньо и беспечно.

Потребуе зробиити контрактъ, або повномочие зайдѣть до I. H. Tonkay въ Pottsville, Pa., недалеко рединского дѣпа.

I. H. TONKAY мае на складѣ: рускй, словенскй и польскй молитвенники, — такожъ великй читанки и календарѣ — въ Pottsville, Pa., недалеко рединского дѣпа.

W. CENTER ST. SHENANDOAN PA. ФАБРИКАНТЪ Прапоровъ (фанъ Хоруговъ, Одзнакъ Пасовъ, Шапокъ для Братотъ)

Фана для парады зъ найлѣпшого едбау; чотыри и повѣ черезъ шесть и повѣ стопъ со веѣма приборами \$25, и 26.75

Прапоры большы зъ найлѣпшой материи по \$32.00 \$35.00 \$45.00 и \$50.00

Пишѣть по цѣнники и по пробу до: R. H. MORGAN 9 W. Centre Str. SHENANDOAN, Pa.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.

ПРОДАЕ ШИФ-КАРТЫ НА КОЖДУ ЛІНІЮ.